

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Nedda: Riita Pietarinen

A romantikus *Leoncavallo*-operában lép színpadra a szabadtéri játékokon Riita Pietarinen, a testvéri finn nép fiatal operaénekesnője. A hamleti játékkal is szolgáló bizarr és tragikus zenediamában *Neddát*, illetve a színpadi játékokban *Colombinát* alakítja. Az életrésztő férje társaságában érkezett városunkba, amely elragadóan tart. Az elmúlt években *Szofijában* és *Buharestben* vendégszerepelt, s ezeken a helyeken *Gladiát* énekelte.

— Tudomásunk szerint a művész csak néhány évvel ezelőtt lépett az énekes pályára. A nemzetközi rangot jelentő szabadtéri játékokra váratlanul komoly teljesítményei alapján mégis meghívták.

— Mikó András, az operatitlen rendezője hívott meg az előadásra. Ő ugyanis többször járt már Helsinkiben, ahol *Szokolaj Sándor Várnász* című operáját rendezte, amelyben én is felléptem, s *Házy Erzsébet* szerepét, a *Lányt* énekeltem benne. Az ismeretség innen adódik, s nagy megtiszteltetés számomra, hogy a szegedi szabadtéri színpadon Ned-

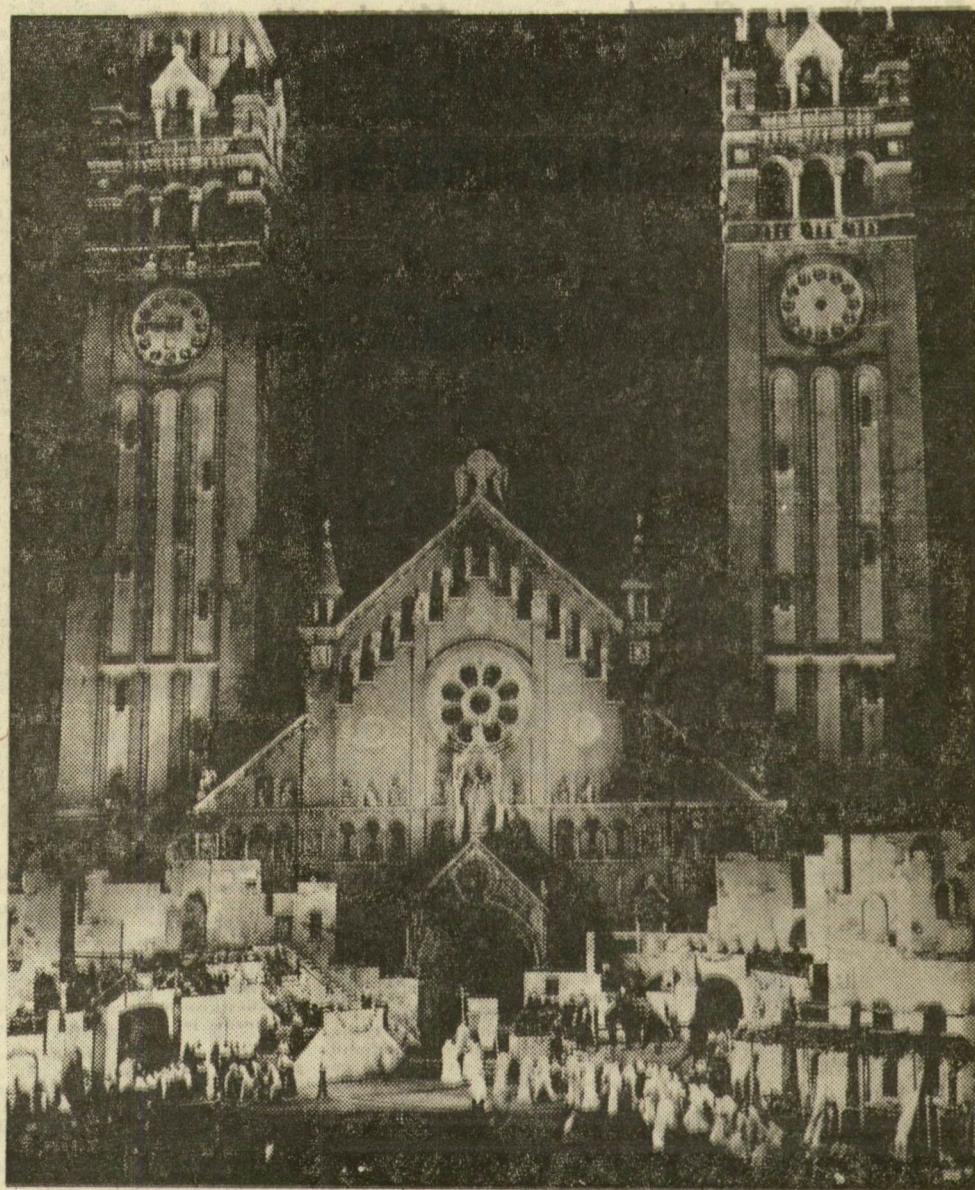
dát énekelhetem. A színpad nemcsak méreteivel, hanem építészeti környezetével is lenyűgöző. A szegedi fesztiválon énekelni — úgy érzem — minden operaénekes számára megtiszteltetés.

— Melyek azok a benyomások, amelyek először érték a zord észak után a napfény városában?

— Nagyszerű és váratlan érzés volt tapasztalni, hogy itt valóban rokonaink élnek! Ezt eddig csak a tankönyvek lapjairól és az újságcikkek-ből tudtam, de most személyesen is alkalmam van meggyőződni arról, milyen erősek a két testvérnépet összekötő szálak. Ami a legmeglepőbb, hogy nemcsak a közös eredetű nyelv jelenti kapcsolatot, de a magyarok és finnek szinte azonos hőfokú kedvessége, vendégszeretete is. Olyan érzés itt sétálgatni, mintha csak otthon, Helsinkiben jönnék, mennék...

Riita Pietarinen még egyik külföldi szereplővel sem játszott, így a külföldi és magyar kollegákkal most ismerkedik. És természetesen a várossal is, amely — ahogy elmondotta — mediterrán jellegűnek tűnik, zord északi hazája után.

Sz. I.

Sömgyi Károlyné felvételei

PRÓBÁK. Már a teljesen elkészült díszletóriások között folynak a szabadtéri játékok. A parasztszület és a Bajazzók című új bemutatójának próbái. A hatalmas statisztéria színes jelmezekben népesíti be a színpadot, s csoportosul, vonul Mikó András rendező utasításai szerint. Képünk jól mutatja, hogy ebben az előadásban ismét milyen fontos szerepet kapott a Dóm. Tornyai állandóan a reflektorok fényében állnak, s kapuján vonul ki a látványos körmenet, amely a tribün első páholsora mögött végighaladva, ugyancsak a templomba tér vissza.

Santuzza: Carla Ferrario

A *parasztbűcsület* magára maradó kis parasztlányának alakítóját, Carla Ferrariót, váratlanul érte a szegedi meghívás, de mivel sok jót hallott a szabadtéri játékokról, szívesen aláírta a szerződést.

A jónak ígérkező fellépési körülmények mellett azonban volt még egy tényező, amely az igen kimondására biztatta. Az, hogy ismét el-énekelheti *Santuzzá*t, legkedvesebb szerepét.

Szinte a világ minden nagyobb operaházában fellépett már a *Mascagni*-opera hősnőjeként. Nagyon szereti a fájdalmas dallamokat, s azokat a lehetőségeket, amelyeket a színpad számára ad ez a leányalak.

— Egyéb kedves és szívesen játszott operái?

— Az *Aida*, a *Turandot*, a *Trubadur*. Sokszor és sokféle lépek fel ezekben a zenedrámákban is...

Az énekesi pályára egyéb-

ként egy véletlen juttatta Carla Ferrariót. Egy barát-nőjével énekelgetett otthon, amikor az ugyancsak jó hang-gú, „jó fülű” édesapja rá-szól, hogy ismétlje meg az éppen befejezett áriát. Megismételte, majd a papa kö-

zölte: „Ez jól megy, keresünk egy mestert!” Kerestek. A fiatal Carla tanult, majd aláírta az első szerződést, és fogadta az újabb és újabb ajánlatokat. Köztük a *milánói Scalát*, ahol gyakori és szívesen látott vendég — immár évek óta.

A hatalmas szegedi színpadon — a *Scala*, a *palermói*, a *cataniai* stb. operák után — nagyszerűen érzi magát.

— Remek az akusztika — mondja —, igen jók a technikai feltételek, impozáns a környezet. Ha úgy adódna, szívesen jönnék ide vendégszerepelni máskor is! Szeged egyébként olaszos város! Nemcsak a hőség miatt, egész karakterében szülőhazámat, Italiát idézi.

— A következő szerep?

— Lújza Miller. Ez a nőalak ugyancsak repertoárom egyik különösen kedves darabja...

A. L.

Készek vagyunk állandó pavilont építeni

Hozzászólás a Szegedi Ipari Vásár értéke című cikkhez

Nagy érdeklődéssel olvastam a Délmagyarországon a Szegedi Ipari Vásár értéke című cikket. Teljes egészében egyet-érték dr. Komócsin Mihálynak, a Csongrád megyei pártbizottság titkárnak fejtegetésével. En, magam már több ízben és nagyobb nyilvánosság előtt is hangsúlyoztam, hogy Magyarország nem azonos Budapesttel. Szeged és környéke régi kulturális és kereskedelmi centrum, melynek vonzása szerintem közel egymillió emberre terjed vagy terjedhet ki. Régi tapasztalatunk, hogy a belkereskedelmi szervek sok képviselője szemében először, másodszor és harmadszor Budapest a kereskedelmi centrum, s csak azután következik nálunk az ország egy-két nagyobb ipari központja. Mi, vállalat-vezetők, iparosok ezzel nem értünk egyet, mert termékeink forgalmazási köre ily módon a reális lehetőségekhez képest mesterségesen leszűkül, ami a fogyasztóknak ellátási gondokat, nekünk esetleg gazdasági problémákat okoz.

A magunk részéről feltétlenül hívei vagyunk a regionális vásároknak és kiáll-

tásoknak. Szerintünk összehasonlíthatatlanul nagyobb előnyök származnak belőlük, mint amennyi kiadással egy-egy ilyen vásáron való részvételünk jár. Tájékoztatlásul annyit, hogy a Szegedi Ipari Vásáron való részvételünk költsége alig haladta meg a 20 ezer forintot. A létrejött kapcsolatokból adódó gazdasági előny több milliós lehetőséggel keesgetet.

A magam részéről teljes mértékben egyetértenék a Szegedi Ipari Vásár új környezetre való telepítésével. A dr. Komócsin Mihály által javasolt hely szerintem is kitűnő lenne. Már előre is szeretném a Csongrád megyei és szegedi vezetőket biztosítani arról, hogy akár állandó pavilont is építenénk a szegedi Marx téren, amelyet a két vásár között mintaboltként üzemeltetnénk. Annak sem látom akadályát, hogy nagyobb kiállítási csarnok létesítéséhez társuljunk. Örül-nénk annak, ha a felvetett gondolatok realizálása során Szegedről időközben is tájékozódhatnánk.

Vad János,

az Egyesült Vegyiművek vezérigazgatója

Megszakítják a vonalat

S. F.-nek sok bosszúságot okoz, ha helyi telefonbeszélgetéseit félbeszakítja egy parancsoló női hang: bontom a vonalat, tessék a beszélgetést abbahagyni, vidék keresi. Ilyenkor ez ismét egy forintot jelent, hiszen az első hívást egy újabb kell, hogy kövesse, amikor esetleg mondanivalóját megszakítás nélkül befejezheti. Miért nem lehet két-három perc múlva a már szabad vonalat kapcsolni, teszi fel a kérdést a levélíró.

A választ Heine Károly, a Szegedi Postaigazgatóság távközlési osztályának vezetője adta meg.

A postai szabályzat előírja, hogy a helyközi beszélgetéseknek meg kell előznie a neki alárendelt, helyi beszélgetéseket. A nagy távolság, kapcsolási nehézségek miatt időben így is elhúzó-dik például Miskolc és Szeged között a kapcsolatteremtés.

Ez mind igaz, de miért vegyen ki több pénzt a zsebéből, akinek semmi köze a hívott félnek egy harmadikkal való beszélgetéséhez? — kérdezné az olvasó.

Az igazság abban rejlik, hogy az interurbán beszélgetések körüli problémák akkor szűnnek meg, ha majd nálunk is a városok és a hívott fél telefonszáma-nak együttes társasága után jelentkezik az ország bármely részében lakó rokonunk, ismerősünk.

Visszakéri a strandpénzt

Kálló Antal (Juhász Gyula utca 16.) ez évben is megvásárolta kabinbérletét. De mert a sors kiszámíthatatlan, levél megírásáig nem tudta kihasználni. Ez a szeszélyes Tisza megmakacsolta magát és meg is akarta fürdeni az egész várost, tekintet nélkül arra, hogy egytől-egyet vásároltunk strandbérletet, vagy sem. Hadd lubickoljon mindenki ingyen és bérmentve! A bérletek pedig lapulni voltak kénytelenek zsebekben és fiokok alján. Bántuk is mi: valamennyien fellélegeztünk, mikor megadta magát a víz és lassan visszavonult.

Kétségtelen, több mint egy hónappal megrövidül a strandszezon, ami — mint Kálló Antal írja — május elsejétől szeptember 1-ig tart. (Ehhez hozzátesszük: fendszerint. Bosszúságát az időjárástól teszik függővé.)

A strandra csak július 25-e után mehetett olvasónk, így anyagilag megkárosítva érzi magát. Az lenne a méltányos — írja —, ha a fürdővállalat a kabinbérlet által befizetett idénybérleti díjak összegének fele részét visszatérítené, akár oly módon, hogy a jövő évi idénybérleti összegébe beszámítaná.

Olvasónk levelével a vízművek és fürdővállalat igazgatóját kerestük fel. Válaszában elmondta, hogy sem részben, sem egészében nem térítik vissza a strandbérletek értékének összegét. A bérletek nem két vagy három hónapra érvényesek, hanem egy idényre. Amennyiben olvasónk vesztesnek érzi magát, keresse fel a vállalatot, egyéni kérésének eleget tesznek, levonva az eddigi strandnapokra eső 15 forint kabinbérletét és a 3 forint belépődíjat.

Az alkotmány ünnepe az idén nem változtat a munkarenden

Mivel az alkotmány ünnepe az idén csütörtökre esik, s két nap választja el a vasárnapi pihenőnaptól, ezúttal a munkarend nem változik meg. Mint a Munkaügyi Minisztérium közölte, mind az augusztus 20-i munkaszüneti napot, megelőző napon, vagyis augusztus 19-én, szerdán, mind pedig az azt követő napokon, 21-én, pénteken és 22-én, szombaton a szokásos munkarendnek megfelelően kell dolgozni.

Augusztus 23-án csak azok a vállalatok tarthatnak szabad szombatot, amelyek öt-napos munkahetét dolgoznak, továbbá a kéthetenkénti szabad szombaton munkaidő-beosztással dolgozók között az idén nem változtat a munkarenden. Nincs lehetőség arra, hogy a másikat héten esedékes szombati szabadnapot a hétre helyezték át.